

РЕШЕНИЕ

№ 8140

гр. София, 27.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева
Мариета Райкова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10180** по описа за **2025** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на М. Г. А. срещу Решение № 2707 от 18.07.2025г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99-и състав по административно- наказателно дело № 5765 по описа за 2025г., с което е потвърдено наказателно постановление № 24-4332-032438 от

13.01.2025 г., издадено от началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, с което за нарушение на чл.21, ал.1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 700 /седемстотин/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 /три/ месеца на основание чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП.

В касационната жалба са изложени аргументи, че въззивното решение е неправилно, постановено при субективно възприета фактическа обстановка и едностранно възприемане на доказателствения материал по делото, довело до неправилно приложение на материалния закон. Моли се решението на СРС да бъде отменено, както и потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът по касация, не изразява становище по касационната жалба.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 от АПК, поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, в настоящия касационен състав, като се запозна с

обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните, обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира решението за валидно, допустимо и неправилно. В производството пред въззивната инстанция е установена правилно следната фактическа обстановка:

С потвърденото с обжалваното решение НП М. Г. А. е наказан, затова, че на 15.12.2023 г., в 12:00 часа, управлявал в [населено място], по [улица], в посока от [улица] към [улица], лек автомобил марка „Д.“, модел „Д.“ с рег. [рег.номер на МПС] със скорост от 103 км/ч (след приспадане на толеранса) при разрешена скорост за движение в населено място - до 50 км/ч., с което е нарушил чл.21, ал.1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) и му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 700 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца на основание чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП.

За да постанови обжалваното решение, СРС е приел, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на жалбоподателя да се защити. АУАН и НП са издадени от компетентни органи. Спазени са императивните изисквания на нормите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН и сроковете за издаване на двата акта по чл.34 от ЗАНН. Заключил е, че не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП. Приел е, че мобилната система за видеоконтрол АТСС С. М2 № MD1193, отговаря на изискването на ЗДвП, тъй като е надлежно калибрована. Съдът е приел за доказано авторството на деянието, тъй като автомобилът е заснет с мобилна камера за превишена скорост и снимката е приложена по делото, като върху нея са посочени датата и часът на нарушението. Видно от приложената по делото декларация по чл.188, ал.1 от ЗДвП, С. Н. К. - управител и едноличен собственик на капитала на юридическото лице „ИЗИРЕНТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, което е собственик на автомобила, е написала и се е подписала, че на процесната дата автомобилът, който е бил заснет от мобилната камера, е бил управляван от жалбоподателя М. Г. А., като е представила и копие на свидетелството му за управление на МПС.

Изводите на първоинстанционния съд за доказаност на нарушението и за липса на процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство кореспондират с правилно установената фактическа обстановка и се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, като същите са в съответствие с материалния закон и събраните по делото доказателства.

При съставянето на АУАН не е допуснато и нарушение на чл.40, ал.1 ЗАНН. Актът е връчен надлежно на водача и е имал възможност да направи възражение и го е подписал, като е отбелязана датата, на която е сторил това. От изложеното следва, че не е нарушено по никакъв начин правото му на защита, имал е възможност да провери верността на посочените в акта обстоятелства и да възприеме действията на актосъставителя.

В случая е установен нарушителят, извършеното нарушение и неговата вина. От събраните по делото доказателствата се установява, че на 15.12.2023 г., в 12:00 часа, жалбоподателят М. Г. А. управлявал в [населено място], по [улица], в посока от [улица] към [улица], лек автомобил марка „Д.“, модел „Д.“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на юридическото лице „ИЗИРЕНТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД със скорост от 103 км/ч, при разрешена скорост от 50 км/ч.

Според чл.21, ал.1 от ЗДвП при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава стойностите на скоростта в км/ч, посочени изчерпателно в тази алинея, а според чл.21, ал.2 от ЗДвП, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава е различна от посочената в ал.1, това се сигнализира с пътен знак. В конкретния случай жалбоподателят е нарушил разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП, понеже се е движил с

автомобила с по-висока от максимално разрешената скорост за движение в населено място от 50 км/ч и не е имало поставен пътен знак по смисъла на чл.21, ал.2 от ЗДвП, указващ възможност за движение с по-висока от посочената скорост. В чл.182, ал.1 от ЗДвП е предвидено, че водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва, както следва: т. 6 - за превишаване над 50 км/ч - с глоба 700 лева и три месеца лишаване от право да управлява МПС, като за всеки следващи 5 км/ч превишаване над 50 км/ч глобата се увеличава с 50 лева.

Всички възражения в касационната жалба, относно заснети три автомобила на снимката и пр., са направени и пред районния съд и са подробно и аргументирано обсъдени в обжалваното решение. Изводите за неоснователността им се споделят от настоящия касационен състав.

Обжалваното решение е постановено в съответствие с действащите правни норми, не са налице сочените касационни основания. При постановяването му не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Ответникът по касация не претендира присъждане на разноски, поради което такива не следва да се присъждат в настоящето производство.

Водим от горното, на основание чл. 221 и чл. 222 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XXVI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2707 от 18.07.2025г. по административно-наказателно дело № 5765 по описа за 2025г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99-и състав.

Решението е окончателно.